

[Justitsministeren]

nærlæsning af visse udvalgte politirapporter. Politiet har normalt ingen mulighed for at afgøre, hvorvidt en biltelefon har været benyttet umiddelbart før et uheld, og selv om noget sådant kunne konstateres, er det ikke givet, at selve telefoneringen har været årsag til ulykken.

I et enkelt tilfælde har politiet i en konkret sag rettet henvendelse til Rådet for Trafiksikkerhedsforskning i forbindelse med et færdselsuheld, hvor der forelå mistanke om, at biltelefonering kunne være årsagen. Rådet for Trafiksikkerhedsforskning er ikke bekendt med sagen udfald.

Forbud mod brug af biltelefon under kørsel i andre lande i EF kendes ikke i Rådet for Trafiksikkerhedsforskning og har ikke været diskuteret på den omtalte workshop.

Rigspolicehøveden har oplyst, at man ikke er i besiddelse af oplysninger om færdselsuheld, hvor brug af biltelefon kunne være årsagen.

Justitsministeriet kan tilføje, at man er bekendt med, at det i den engelske Highway Code, som er en vejledning for trafikanterne, anbefales, at man kun i nødstilfælde bruger en manuelt betjent biltelefon under kørslen. Justitsministeriet er i øvrigt ikke bekendt med, at der i noget EF-land skulle være forbud mod brug af mobiltelefon under kørslen.

Den nordiske rapport om mobiltelefoners indflydelse på trafiksikkerheden forventes at foreligge i den nærmeste fremtid. Justitsministeriet vil foretage en nøje vurdering af rapportens konklusioner og anbefalinger, og man vil i den forbindelse overveje at anmode Færdselsikkerhedskommissionen om en udtalelse.

Spm. nr. S 627

Til *boligministeren* (13/3 92) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse den årlige administrationsudgift pr. boligenhed samt administrationselskabets navn for hvert af de kollegier med mindst 20 boligenheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, i Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 179 af 16. marts 1988?«

Svar (23/3 92):

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Bygge- og Boligstyrelsen får hvert år fra den tilsynsførende kommunalbestyrelse tilsendt et

udfyldt spørgeskema om drifts- og regnskabsforhold i den enkelte ungdomsboliginstitution, jf. § 4, stk. 2, og § 9, stk. 6, i den i spørgsmålet omtalte bekendtgørelse om drift og tilsyn med ungdomsboliger, der er opført med statsstøtte.

Spørgeskemaet indeholder imidlertid ikke oplysninger om administrationsudgifterne for ungdomsboliginstitutionerne.

Jeg er således ikke i besiddelse af de nødvendige relevante oplysninger til umiddelbart at besvare det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 628

Til *justitsministeren* (13/3 92) af:

Erling Christensen (S):

»Er der ved Højesteret afsagt dom vedrørende misligholdelse af bestyrelsen af brugeligt pant og vedrørende bestemmelsen i konkurslovens § 16 a, stk. 1, om skifterettens mulighed for at forbyde, at en ejendom overtages til brugeligt pant?«

Begrundelse

Hvis ikke der i de nævnte principielle sager er afsagt dom ved Højesteret i nyere tid, så er det vel tilstrækkelig grund til, at ministeren gør brug af retsplejelovens § 331 og imødekommer ønsket og ansøgning om fri proces ved Højesteret.

Svar (25/3 92):

Justitsministeren (Engell):

Jeg kan oplyse, at Højesteret i flere tilfælde har taget stilling til brugspanthaverens ansvar i anledning af administrationen af et brugspant.

Højesteret antog således ved afgørelsen i Ugeskrift for Retsvæsen 1942, s. 38, at brugspanthaveren havde udøvet sin administrationsbeføjelse på uberettiget måde, hvorfor han ifaldt økonomisk ansvar.

Ved afgørelsen i ugeskriftet for 1960, s. 520, har Højesteret taget stilling til et særligt spørgsmål vedrørende brugspanthaverens hæftelse for omsætningsafgift angående en virksomhed, som blev drevet fra den pantsatte ejendom.

Der ses ikke i de senere år at have foreligget trykte højesteretsafgørelser vedrørende brugspanthavers ansvar.